

- Sanne Rooseboom, *Het Ministerie van Oplossingen*:

Nina had nog nooit eerder iets gestolen, zeker niet van haar vader.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#): Nina is een avontuurlijk meisje van 11 jaar dat niet van stilzitten houdt. Haar vader is postbode en als hij op een dag een brief aan het mysterieuze Ministerie van Oplossingen mee naar huis neemt, wil ze die natuurlijk lezen ook al is de brief niet voor haar bedoeld.

De brief is van de 9-jarige Ruben die op school gepest wordt door de gemene Sophia en haar vriendinnen. Hij hoopt dat het ministerie hem kan helpen dit op te lossen. Nina besluit dan om samen met haar beste vriendin, Alfa, Ruben te gaan helpen, aangezien zo'n ministerie natuurlijk niet echt bestaat. Maar dankzij Ruben en zijn stokoude buurvrouw ontdekken ze dat ze zich daarin vergissen: er heeft wel degelijk een Ministerie van Oplossingen bestaan. Ze kunnen zelfs meehelpen aan het opnieuw oprichten ervan, als pester Sophia hun geheim tenminste niet ontdekt.

- Tommy Wieringa, *Joe Speedboot*:

Het is een warm voorjaar, in de klas bidden ze voor me omdat ik al meer dan tweehonderd dagen van de wereld ben.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#): *Joe Speedboot* toont het lot van nieuwkomers in een Nederlands dorp. Fransje Hermans, de verteller van het verhaal, is na een ongeluk invalide geraakt en heeft zijn spraakvermogen verloren. Fransje is grenzeloos gefascineerd door de nieuweling Joe Speedboot: de jongen die zijn eigen naam gekozen heeft en op zijn vijftiende al bommenlegger, vliegtuigbouwer en bewegingsfilosoof is.

Nauwgezet observeert Fransje hoe nog andere nieuwkomers de natuurlijke orde van het dorp komen verstoren: Joe's stiefvader Papa Afrika, een zachtaardige Nubiër met gazelleogen, en de geheimzinnige Picolien Jane, een beeldschone Zuid-Afrikaanse. De komst van de nieuwkomers verstoren de natuurlijke orde met allerlei noodlottige gevolgen.

- Manon Uphoff, *Vallen is als vliegen*:

Lezer, ik wilde dit verhaal niet vertellen.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#): Wanneer haar zestien jaar oudere zus, uitgehongerd en uitgedroogd, van de trap valt en sterft, doet dat als een vonk de woede van de 'ik', de schrijfster ontbranden. De dood van Henne Vuur, ooit haar 'schaduwmoeder', dwingt haar een verleden onder ogen te zien dat gruwelijk en angstwekkend was. Als een getuige en aanklager tekent ze het verleden van hun gezinsleven op, met vader Holbein, die ontwerper, tovenaars, wetenschapper, gesjeesd priester en incestpleger was.

- Walter van den Berg, *Schuld*:

Mijn broer had nog gezongen op de avond dat hij iemand doodsloeg.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#) De 'ik'-verteller is hier Cor. Hij beschrijft de harde wereld van Amsterdam Nieuw-West beschrijft. Waar mannen hangen in snackbars, rijden in Nissan Sunny's en op badslippers lopen - en hun vrouw slaan. Zijn pientere neef Kevin maakt gejatte laptops schoon en verkoopbaar. Vieze filmpjes die hij hierbij vindt zet hij online en de vreemdgangers belt hij op. Om ze te laten zien dat het hun schuld is.

Maar dan komt de vader van Kevin en broer van Cor, ex-charmezanger 'Zingende Ron', uit de bak. Ron zat in de gevangenis omdat hij de schuld op zich heeft genomen voor een moord die hij niet gepleegd blijkt te hebben.

- Lale Gül, *Ik ga leven*,

Was ik maar met de stroom meegegaan, dan was me dit niet overkomen, dan was ik niet verworpen tot een verschoppeling.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#) Opgroeien in een streng islamitisch gezin betekent voor de 'ik' die in deze openingszin aan het woord is, vooral dingen stiekem doen. Stiekem make-up en sieraden dragen, laat thuis komen, met jongens afspreken en alcohol serveren in een restaurant. Het betekent ook steeds de vraag stellen of ze wel een leven in de strenge gemeenschap wil waar het gezin onderdeel van uitmaakt. Niet doen wat er van je verwacht wordt, betekent buitengesloten worden, met alle gevolgen van dien.

- Nina Polak, *We zullen niet te pletter slaan*:

Hun moeder verliet hun moeder op de dag dat de nieuwe keuken arriveerde.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#) Anna en Schard, dochter en zoon van twee moeders, groeien op in een polder, een idylle van Hollandse tolerantie. Totdat op een gewone dag, een grote gele taxi een van de moeders wegvoert, en er alleen nog te spreken valt van een mislukt experiment. Jaren na de rommelige scheiding treft Anna - uitzichtloos verliefd op een kunstenaar die bezig is zichzelf onsterfelijk te maken - haar grote broer aan op de stoep voor haar huis. Schard is net terug uit India, waar hij zich heeft willen wijden aan iets groots en goeds. Terwijl hun moeders zich voorzichtig weer gelukkig prijzen, vragen Anna en Schard zich af hoe zij hun leven precies in moeten richten.

- Annelies Verbeke, *Slaap!*:

Mijn nachten waren langer dan mijn dagen want 's nachts was ik alleen.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#) In de openingszin is Maya aan het woord. Zij lijdt aan slapeloosheid. Ze probeert van alles om een paar uur rust te krijgen. Adviezen van vrienden en deskundigen helpen niet. Therapie via videobanden van ShopChannel of goedbedoelde cursussen werken evenmin. Als haar geliefde met Maya breekt, gaat ze 's nachts uit frustratie andere mensen uit hun slaap houden. Ze ontmoet een andere slapeloze, maar verwacht in de loop van het boek steeds meer de werkelijkheid met haar wanen.

- Thomas Olde Heuvelt, *Hex*:

Stefan de Graaf kwam juist op tijd om de hoek van het parkeerterrein achter de Nico de Witt-supermarkt gerend om te zien hoe Katharina van Wijler werd overreden door een antiek draaiorgel.

[Samenvatting gebaseerd op de website Hebban](#) Het gewoonlijk zeer rustige dorpje Beek is in de greep van de zeventiende-eeuwse Wylerheks, die met haar dichtgenaaide mond en ogen de bewoners de stuipen op het lijf jaagt. Haar aanwezigheid in het dorp is een lang bewaard geheim, maar wanneer een groep jongeren haar in de vol in de schijnwerpers zet, laat de heks het dorp afglijden naar middeleeuwse praktijken en vallen er overal slachtoffers.